

Sygn. akt II K 725/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

7 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Grzegorz Kosowski

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – **J. Ł.**

po rozpoznaniu na rozprawie 27 września 2019r., 30 października 2019r., 13 listopada 2019r., 6 grudnia 2019r., 22 stycznia 2020r. i 23 września 2020r.

s p r a w y: **D. R.**

syna F. i M. zd. F.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 12 lutego 2015 roku w J. podczas przesłuchania w miejscu zamieszkania w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, będąc uprzednio pouczonej o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w przedmiotowym postępowaniu zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia w godzinach od 5.00 rano przez osiem godzin dziennie, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

2. w nieustalonym okresie czasu, ale w okresie pomiędzy 9 września 2014 roku a 2 grudnia 2014 roku w J., chcąc, aby T. B. popełnił przestępstwo nakłaniał go do składania w toku rozprawy w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych fałszywych zeznań mających służyć za dowód w przedmiotowym postępowaniu co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

s p r a w y: **E. W.**

córki T. i J. zd. S.

ur. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

3. w dniu 9 września 2014 roku w J. w trakcie rozprawy o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, będąc uprzednio pouczonej o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w przedmiotowym postępowaniu

zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia w godzinach od 5.00-13.00, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną,

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

s p r a w y: **M. P.**

córki A. i T. zd. S.

ur. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

4. w dniu 9 września 2014 roku w J. w trakcie rozprawy o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, będąc uprzednio pouczona o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w przedmiotowym postępowaniu zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia w godzinach od 5.00-13.00, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną,

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

s p r a w y: **A. S.**

córki W. i W. zd. J.

ur. (...) w J.

oskarżonej o to, że:

5. w dniu 9 września 2014 roku w J. w trakcie rozprawy o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, będąc uprzednio pouczona o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznanie mające służyć za dowód w przedmiotowym postępowaniu zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia w godzinach od 5.00-13.00, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną,

tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego **D. R.** od zarzutu popełnienia czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku;

II. uniewinnia oskarżoną **E. W.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku;

III. uniewinnia oskarżoną **M. P.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku;

IV. uniewinnia oskarżoną **A. S.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 5 części wstępnej wyroku;

V. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. ustala, iż koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 725/19		
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.

1.1.1.	D. R.	art. 233 § 1 k.k.	<p>D. R., był przesłuchany w charakterze strony przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze 12 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13, z powództwa B. B. przeciwko (...) s.c. M. i D. R. w J. o zapłatę m.in. z tytułu pracy w godzinach nocnych. Nie będąc pouczonej o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych, gdyż był wysłuchiwany w trybie art.304 k.p.c. podał, że B. B. „ (...) miała zaczynać pracę o 5:00 i pracować 8 godzin. (...) praca wykonywana była tylko w dzień”.</p> <p>B. B. wykonywała pracę w piekarni (...) polegającą m.in. na krojeniu pieczywa – co do zasady – w godzinach od 5.00 do 13.00. Czasami wykonywała tą pracę popołudniami i wieczorem – nie później jednak niż do godziny 24.00. Nigdy B. B. nie wykonywała tej pracy od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.</p>	<p>kserokopia protokołu przesłuchania k.80-82; kserokopia list obecności k.361; opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego k.382-397; wyjaśnienia D. R. k. 189, 279-281, 343; wyjaśnienia A. S. k.342-343; wyjaśnienia E. W. k.341-342; wyjaśnienia M. P. k.341; zeznania L. B. k.340; zeznania J. H. k.338-339; zeznania R. N. k.337-338; zeznania K. G. k.167,315; częściowo zeznania T. B. k.311, 425-426.</p>
--------	-------	-------------------	--	---

1.1.2.	D. R.	art. 18 § 2 k.k. w związku z art. 233 § 1 k.k.	T. B. 31 stycznia 2019r. będąc przesłuchiwany w charakterze świadka, w toku postępowania przygotowawczego zeznał, że D. R. przekonywał go do mówienia przed Sądem, że B. B. nie pracowała w nocy i proponował mu za to korzyść majątkową.	protokół zeznań T. B. k. 126-127.
1.1.3.	E. W.	art. 233 § 1 k.k.	E. W., złożyła zeznania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w charakterze świadka na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 z powództwa B. B. przeciwko (...) s.c. M. i D. R. w J. o zapłatę m.in. z tytułu pracy w godzinach nocnych. Będąc pouczonej o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań podała, że B. B. „ (...) pracowała zawsze na rano. Gdy przychodziłam do pracy na 6 rano to powódka była już w pracy, wychodziła z pracy o godz.13. Powódka pracowała przez 5 dni w tygodniu od poniedziałku do piątku”.	kserokopia protokołu rozprawy k.73; kserokopia list obecności k.361; opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego k.382-397; wyjaśnienia D. R. k. 189, 279-281, 343; wyjaśnienia A. S. k.342-343; wyjaśnienia E. W. k.341-342; wyjaśnienia M. P. k.341; zeznania L. B. k.340; zeznania J. H. k.338-339; zeznania R. N. k.337-338; zeznania K. G. k.167,315; częściowo zeznania T. B. k.311, 425-426;

			<p>B. B. wykonywała pracę w piekarni (...) polegającą m.in. na krojeniu pieczywa – co do zasady – w godzinach od 5.00 do 13.00. Czasami wykonywała tą pracę popołudniami i wieczorem – nie później jednak niż do godziny 24.00. Nigdy B. B. nie wykonywała tej pracy od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.</p>
1.1.4.	M. P.	art. 233 § 1 k.k.	<p>M. P., złożyła zeznania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w charakterze świadka na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 z powództwa B. B. przeciwko (...) s.c. M. i D. R. w J. o zapłatę m.in. z tytułu pracy w godzinach nocnych. Będąc pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań podała, że B. B. „(...) pracowała w dzień. (...) Ja wpuszczałam do piekarni wieczorem piekarzy i wtedy powódki tam nie było. Rano powódka przychodziła z innymi</p>

kserokopia protokołu rozprawy k.72; kserokopia list obecności k.361; opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego k.382-397; wyjaśnienia D. R. k. 189, 279-281, 343; wyjaśnienia A. S. k.342-343; wyjaśnienia E. W. k.341-342; wyjaśnienia M. P. k.341; zeznania L. B. k.340; zeznania J. H. k.338-339; zeznania R. N. k.337-338; zeznania K. G. k.167,315; częściowo zeznania T. B. k.311, 425-426.

			<p>pracownikami. Ja znam pracowników pozwanego, często przychodzę do piekarni ponieważ trzymam tam samochód. P. zaczynają prace ok.20-21. Nigdy nie widziałam o tej porze powódki (...). Jestem pewna, że nigdy nie wpuszczałam powódki na noc do pracy.”</p> <p>B. B. wykonywała pracę w piekarni (...) polegającą m.in. na krojeniu pieczywa – co do zasady – w godzinach od 5.00 do 13.00. Czasami wykonywała tą pracę popołudniami i wieczorem – nie później jednak niż do godziny 24.00. Nigdy B. B. nie wykonywała tej pracy od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.</p>	
1.1.5.	A. S.	art. 233 § 1 k.k.	<p>A. S., złożyła zeznania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w charakterze świadka na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 z powództwa B. B. przeciwko (...) s.c. M. i D. R. w J. o zapłatę min.</p>	<p>kserokopia protokołu rozprawy k.73; kserokopia list obecności k.361; opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego k.382-397; wyjaśnienia D. R. k. 189, 279-281, 343; wyjaśnienia A. S. k.342-343; wyjaśnienia E. W. k.341-342; wyjaśnienia M. P.</p>

			<p>Z tytułu pracy w godzinach nocnych. Będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań podała, że B. B. „(...) pracowała od poniedziałku do piątku przez 5 dni w tygodniu. Praca odbywała się w dzień w godz.5 – 13. Nie jestem pewna godz. zakończenia jej pracy.”</p> <p>B. B. wykonywała pracę w piekarni (...) polegającą m.in. na krojeniu pieczywa – co do zasady – w godzinach od 5.00 do 13.00. Czasami wykonywała tą pracę popołudniami i wieczorem – nie później jednak niż do godziny 24.00. Nigdy B. B. nie wykonywała tej pracy od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.</p>	<p>k.341; zeznania L. B. k.340; zeznania J. H. k.338-339; zeznania R. N. k.337-338; zeznania K. G. k.167,315; częściowo zeznania T. B. k.311, 425-426.</p>
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czyn nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.

1.2.1	D. R.	art. 233 § 1 k.k.	<p>D. R. 12 lutego 2015 roku w J. podczas przesłuchania w miejscu zamieszkania w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, został pouczony o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań.</p> <p>B. B. będąc zatrudnioną w piekarni (...) wykonywała swoją pracę wyłącznie od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.</p>	<p>zeznania świadka B. B. k.54-55, 113, 296-300, 363-364; zeznania świadka P. G. k. 112, 316-318, 425-426; zeznania świadka D. J. k. 116,335-337; zeznania świadka Z. S. k.123, 301, zeznania świadka J. S. k. 132, 313-314; zeznania świadka M. J. k. 150, 307-309; częściowo zeznania świadka T. B. k. 126-127, 184, 309-312,426.</p>
1.2.2.	D. R.	art. 18 § 2 k.k. w związku z art. 233 § 1 k.k.	<p>D. R. w nieustalonym okresie czasu, ale w okresie pomiędzy 9 września 2014 roku a 2 grudnia 2014 roku w J., chcąc, aby T. B. popełnił przestępstwo nakłaniał go do składania w toku rozprawy w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych fałszywych zeznań mających służyć</p>	<p>zeznania świadka T. B. k. 126-127; zeznania świadka B. B. k. 113, 296-300, 363-364.</p>

			za dowód w przedmiotowym postępowaniu co do okoliczności dotyczących godzin, w jakich B. B. pracowała w piekarni (...) w J. podając, że wymieniona pracowała tam jedynie w ciągu dnia, podczas gdy w rzeczywistości wymieniona pracowała tylko na zmianę nocną.	
1.2.3.	E. W.	art. 233 § 1 k.k.	B. B. będąc zatrudnioną w piekarni (...) wykonywała swoją pracę wyłącznie od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.	zeznania świadka B. B. k.54-55, 113, 296-300, 363-364; zeznania świadka P. G. k. 112, 316-318, 425-426; zeznania świadka D. J. k. 116,335-337; zeznania świadka Z. S. k.123, 301, zeznania świadka J. S. k. 132, 313-314; zeznania świadka M. J. k. 150, 307-309; częściowo zeznania świadka T. B. k. 126-127, 184, 309-312,426.
1.2.4.	M. P.	art. 233 § 1 k.k.	B. B. będąc zatrudnioną w piekarni (...) wykonywała swoją pracę wyłącznie od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.	zeznania świadka B. B. k.54-55, 113, 296-300, 363-364; zeznania świadka P. G. k. 112, 316-318, 425-426; zeznania świadka D. J. k. 116,335-337; zeznania świadka Z. S. k.123, 301, zeznania świadka J. S. k. 132, 313-314;

				zeznania świadka M. J. k. 150, 307-309; częściowo zeznania świadka T. B. k. 126-127, 184, 309-312,426.
1.2.5.	A. S.	art. 233 § 1 k.k.	B. B. będąc zatrudnioną w piekarni (...) wykonywała swoją pracę wyłącznie od godziny 22.00 do godziny 6.00 tj. na nocną zmianę.	zeznania świadka B. B. k.54-55, 113, 296-300, 363-364; zeznania świadka P. G. k. 112, 316-318, 425-426; zeznania świadka D. J. k. 116,335-337; zeznania świadka Z. S. k.123, 301, zeznania świadka J. S. k. 132, 313-314; zeznania świadka M. J. k. 150, 307-309; częściowo zeznania świadka T. B. k. 126-127, 184, 309-312,426.
OCena DOWOdów				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać odnosząc się do faktu z pkt 1.1	L.p.	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
1.1.1.		kserokopia protokołu przesłuchania D. R.	Dokument sporządzony przez uprawniony do tego podmiot a żadna ze stron nie kwestionowała jego autentyczności. Oczywiście było zatem, iż D. R., został	

		przesłuchiwany w charakterze strony w trybie art.304 k.p.c. Nie odebrano od niego przyrzeczenia toteż nie został pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	kserokopie list obecności	Dokumenty sporządzone przez uprawniony do tego podmiot. Podpisy na dokumentach pochodzą od osób w nim wskazanych. T. B. i P. G. przyznali, że podpisy na tych dokumentach pochodzą od nich. B. B. wprawdzie nie zakwestionowała autentyczności swoich podpisów na tych listach obecności jednakże zapewniła, że nigdy takich dokumentów (tak wyglądających graficznie i takiej wielkości) nie podpisywała. Z tego powodu dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego celem weryfikacji autentyczności jej podpisów. W opinii tej biegły kategorycznie wskazał, iż podpisy złożone na tych dokumentach zostały zakreślone przez B. B.	

(k.397 akt sprawy).
Okoliczność ta miała
kluczowe znaczenie
dla dokonania
ustaleń faktycznych
w sprawie oraz
oceny pozostałych
dowodów.

Przypomnieć należy,
iż B. B. pracowała
w piekarni (...) od
lutego 2010r. do marca
2013r. co powodowało, iż
świadkowie zeznający w
niniejszej sprawie
opisywali okoliczności które
miały miejsce kilka
lat przed złożeniem
przez nich zeznań.
Nadto świadkowie ci (za
wyjątkiem B. B. i Z. S.)
opisywali zdarzenia (w
zakresie zatrudnienia B. B.)
– które ich osobiście
nie dotyczyły toteż
podali te okoliczności w taki
sposób jak je zapamiętali.
To powodowało, iż
oceniając zeznania
wszystkich świadków Sąd
podchodził z ostrożnością do
wskazywanych przez
nich twierdzeń. Z tego też
powodu, dla oceny tych
zeznań ważne były wszystkie
dowody obiektywne – z
dokumentów – które
pozwalały zweryfikować
zgodność z

rzeczywistością okoliczności wskazujących na godziny pracy B. B. w piekarni (...). Takimi dokumentami były właśnie listy obecności w pracy czworga pracowników D. R. wystawione w miesiącach styczeń, luty i marzec 2012r. Zważywszy, iż dokumenty te zostały podpisane także przez B. B. oczywiste było, iż nie zostały one „wytworzone na potrzeby tego procesu” ale powstały wcześniej. Zważywszy zaś, iż od marca 2013r. B. B. nie pracuje w piekarni oczywiste było, iż złożyła ona podpisy na tych dokumentach przed tą datą. Dodać należy, iż nikt nie miał powodów aby wytworzyć te dokumenty w innej dacie niż ta jaka widnieje na nich – a zatem styczeń, luty i marzec 2012r. oraz wpisywać w nich niezgodne z rzeczywistością godziny pracy pracowników. Podkreślić należy, iż D. R. będąc przesłuchany w postępowaniu przed Sądem pracy w trybie art.304 k.p.c.

(k.80-82 akt sprawy) tj. jako strona podawał okoliczności co do zatrudnienia B. B. tj. zapewnił iż ta pracowała jedynie w godzinach 5.00 – 13.00. Z treści list obecności wynika zaś, iż: w miesiącu styczniu 2012r. B. B. pracowała także w godzinach od 18.00 do 22.00 (11 i 13 stycznia) zaś w pozostałych dniach od godziny 5.00 (lub 4.30) do godz.13.00 (lub 12.00); w miesiącu lutym 2012r. B. B. co do zasady pracowała w godzinach od 5.00 do 13.00 zaś po południu – w godzinach od 20.00 do 22.00 (16 lutego), od 19.00 do 22.00 (28 lutego) oraz od 18.00 do 23.00 (29 lutego); w miesiącu marcu 2012r. B. B. co do zasady pracowała w godzinach od 5.00 do 13.00 zaś po południu pracowała także w godzinach od 21.00 do 23.00 (13 marca), od 20.00 do 22.00 (20 i 22 marca), od 18.00 do 23.00 i od 18.00 do 24.00 (28 i 29 marca) zaś w pozostałych dniach B. B. pracowała od godziny 5.00 (lub 6.00) do godz.13.00

(lub 12.00). Skoro dokumenty te zostały wytworzone w datach z nich wynikających logiczne było uznanie, iż godziny pracy pracowników (które były w nich ujawnione) odzwierciedlały rzeczywistość. Po pierwsze w innym przypadku ich wytworzenie byłoby niecelowe – zwłaszcza, iż były tam wpisywane różne godziny pracy poszczególnych pracowników (a nie codziennie ta sama godzina np. 5.00 – 13.00). Wskazuje to, iż ewidencjonowały one realny czas pracy m.in. B. B.. Po wtóre pracownicy podpisując się na tych listach (w tym B. B.) niewątpliwie dostrzegliby niezgodność z rzeczywistością wskazanych tam danych co do godzin rozpoczęcia i zakończenia swojej pracy – zwłaszcza, iż właśnie w tym celu (ewidencji czasu ich pracy) wytworzono te dokumenty. Wprawdzie dokumenty te dotyczyły wyłącznie części czasookresu zatrudnienia B. B. w piekarni (...) jednakże logicznym

było uznanie, iż takie same zasady (co do godzin wykonywania przez nią pracy) odnosiły się do całości okresu jej zatrudnienia. Sama B. B. nigdy nie wskazała bowiem jakoby w jakimkolwiek okresie jej zatrudnienia czas jej pracy uległ zmianie. Sąd uznał zatem, iż takie godziny pracy (jak wynikające z tych dokumentów) były typowe dla niej w całym okresie pracy w piekarni (...). Skoro zaś z tych dokumentów wynika, iż co do zasady B. B. pracowała w piekarni (...) od godziny 5.00 do godz.13.00 zaś wyjątkowo w innych godzinach (jednakże nigdy od 22.00 do 6.00) to oczywiste jest, iż zeznania B. B. w zakresie w jakim zapewniła (a co za nią przyjął Prokurator), iż pracowała w piekarni wyłącznie w nocy w godzinach od 22.00 do 6.00 były niezgodne z rzeczywistością. Oczywiste jest przy tym, iż B. B. wiedziała doskonale w jakich godzinach w rzeczywistości pracowała w

piekarni, gdyż ta okoliczność bezpośrednio ją dotyczyła. Tym samym zeznając na tą okoliczność celowo podała nieprawdę – prawdopodobnie dążąc do tego by wzruszyć prawomocne orzeczenie Sądu pracy, które było dla niej niekorzystne. W odróżnieniu od B. B. pozostali świadkowie (prócz Z. S.) potwierdzający, iż pracowała ona w nocy mogli wskazać tą niezgodną z rzeczywistością okoliczność niecelowo. Po pierwsze zeznawali oni o tym kilka lat po zakończeniu przez nią pracy u D. R. a po wtóre, co wynika z treści list obecności, czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub 24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy oni wykonywali pracę w nocy (tj. od godz. 22.00 do 6.00). Świadczenie ci mogli zatem błędnie zapamiętać podane przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy. Na marginesie

wskazać należy, iż podobnie E. W. zeznając w postępowaniu przed Sądem pracy mogła błędnie zapamiętać okoliczność, iż B. B. zawsze pracowała „na rano”, zwłaszcza, iż nie ustalono by kiedykolwiek gdy ona była w pracy u D. R. na nocną zmianę to także B. B. była (po południu bądź wieczorem) w pracy – tak by E. W. mogła widzieć ją w godzinach innych niż poranne. Wskazała ona wszak, iż gdy sama przychodziła do pracy „na 6.00” to B. B. już była w pracy. Z zasady zaś w takich godzinach tj. od 5.00 do 13.00 – co wynika z list obecności – B. B. pracowała w piekarni. P. M. P., składając zeznania w toku postępowania przed Sądem pracy, nie musiała mieć wiedzy, iż czasami B. B. przychodzi do pracy w godzinach popołudniowo – wieczornych, zwłaszcza, iż wydawała ona klucze piekarzom przychodzącym do pracy na nocki jedynie przez pewien okres zaś B. B. co do zasady pracowała w piekarni w godzinach

		porannych – od godz.5.00 do godz.13.00.	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego	Opinia została sporządzona przez biegłego mającego wiadomości specjalne w dziedzinie badań porównawczych pisma i podpisów a jej wnioski były rzeczowe i należyście uzasadnione.	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	kserokopia protokołu rozprawy	Dokument sporządzony przez uprawniony do tego podmiot a żadna ze stron nie kwestionowała jego autentyczności	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	wyjaśnienia D. R.	Wyjaśnienia – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami E. W., M. P. oraz A. S. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H., R. N. i K. G..	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	wyjaśnienia E. W.	Wyjaśnienia – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz A. S. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H., R. N. i K. G..	

1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	wyjaśnienia M. P.	Wyjaśnienia – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., E. W. oraz A. S. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H., R. N. i K. G..	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	wyjaśnienia A. S.	Wyjaśnienia – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H., R. N. i K. G..	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania L. B.	<p>Świadek jest osobą obcą zarówno dla oskarżonych jak i B. B. toteż nie miał powodów by podawać niezgodne z prawdą okoliczności narażające go na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań;</p> <p>Zeznania świadka – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. a także wiarygodnymi zeznaniami J. H.,</p>	

		R. N. i K. G., co czyniło je zgodnymi z rzeczywistością.	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania J. H.	<p>Świadek jest osobą obcą zarówno dla oskarżonych jak i B. B. toteż nie miał powodów by podawać niezgodne z prawdą okoliczności narażające go na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań;</p> <p>Zeznania świadka – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., R. N. i K. G., co czyniło je zgodnymi z rzeczywistością.</p>	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania R. N.	<p>Świadek jest osobą obcą zarówno dla oskarżonych jak i B. B. toteż nie miał powodów by podawać niezgodne z prawdą okoliczności narażające go na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań;</p> <p>Zeznania świadka – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami</p>	

		z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H., i K. G., co czyniło je zgodnymi z rzeczywistością.	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania K. G.	<p>Świadek jest osobą obcą zarówno dla oskarżonych jak i B. B. toteż nie miał powodów by podawać niezgodne z prawdą okoliczności narażające go na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań;</p> <p>Zeznania świadka – do czasu pracy B. B. – zgodne z dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności oraz wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. a także wiarygodnymi zeznaniami L. B., J. H. i R. N., co czyniło je zgodnymi z rzeczywistością.</p>	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla</i>			

ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania świadka B. B.	<p>Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewniła, iż pracowała wyłącznie w godzinach nocnych od godz. 22.00 (21.00) do godz. 6.00 – są niewiarygodne bowiem są sprzeczne z obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Świadek wiedziała, iż jej zeznania nie odzwierciedlają rzeczywistości i podała je celowo, niezgodnie z prawdą.</p> <p>Zeznania świadka w zakresie w jakim zapewniła, że uzyskała od matki T. B. a następnie od niego samego informację, jakoby D. R. nakłaniał jej syna do składania w sprawie przed Sądem pracy fałszywych zeznań</p>	

są niewiarygodne bowiem były sprzeczne nie tylko z wiarygodnymi zeznaniami E. B. (matki T. B.) ale także wiarygodnymi zeznaniami T. B. złożonymi na rozprawie. T. B. składając dwukrotnie zeznania na rozprawie (będąc pouczonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań) kategorycznie zaprzeczył, nie tylko by kiedykolwiek D. R. prosił go (w zamian za korzyść majątkową) o złożenie fałszywych zeznań w sprawie przed Sądem pracy ale także zaprzeczył by przekazał B. B. takie informacje. Dodać należy, iż B. B. składając chronologicznie pierwsze zeznania w sprawie (k. 54-55 akt sprawy) przed Prokuratorem podała, jakoby sędzia prowadzący sprawę w Sądzie pracy powiedział jej poza rozprawą, iż albo pracodawca (D. R.) albo jego adwokat „namawiał świadków do składania fałszywych zeznań”. Stawiając taki zarzut sędziemu – jakoby

sędzia miał
powiedzieć stronie
postępowania
sądowego, że druga
strona bądź jego
pełnomocnik
„namawiają”
świadków do
składania
fałszywych zeznań
B. B. nic nie
powiedziała
wówczas, iż wiedzę
na ten temat
(i to szczegółową)
miała mieć od
T. B.. Dopiero
składając kolejne
zeznania (przed
Policją) wskazała tą
okoliczność dodając
jednocześnie, iż T.
B. miał jej o tym
powiedzieć około
dwa tygodnie po
złożeniu przez siebie
zeznań w sprawie
przed Sądem pracy
– a zatem jeszcze
w 2014r. Wprawdzie
T. B. składając
pierwsze zeznania w
sprawie (a następnie
wyjaśnienia)
potwierdził, jakoby
D. R. nakłaniał go
by przed Sądem
pracy zaprzeczył, że
B. B. pracowała w
godzinach nocnych
– jednakże te
jego zeznania i
wyjaśnienia Sąd
uznał za
niewiarygodne. Po
pierwsze – jak
wynika także z
obiektywnych
dowodów (listy
obecności) B. B.

		<p>pracowała co do zasady w godzinach 5.00 – 13.00 toteż D. R. nie miał powodów by „nakłaniać” innych do podania prawdziwych okoliczności. Po wtóre z treści protokołu rozprawy (k.75 akt sprawy) wynika, że składając zeznania przed Sądem pracy T. B. podał, że „powódka pracowała raczej na rano” – co było zgodne z rzeczywistością a nie wypowiadał się wówczas, jakoby B. B. nie pracowała w nocy. Powyższe okoliczności wskazują, że B. B. była gotowa podać wszelkie nieprawdziwe okoliczności wyłącznie po to by osiągnąć cel jakim było wzruszenie niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia Sądu pracy, co czyniło jej zeznania niewiarygodnymi.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.</p>	<p>Zeznania świadka Z. S.</p>	<p>Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych – są niewiarygodne gdyż są niezgodne z obiektywnymi</p>	

		<p>dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Świadek mieszka z B. B. toteż wiedział, iż jego zeznania nie odzwierciedlają rzeczywistości i podał je celowo, niezgodnie z prawdą.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.</p>	<p>Zeznania świadka P. G.</p>	<p>Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych – są niezgodne z rzeczywistością gdyż są sprzeczne z obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Zważywszy, iż świadek składał pierwsze zeznania w sprawie bez mała po upływie 6 lat od zakończenia pracy przez B.</p>	

		<p>B. w piekarni (...) Sąd uznał, iż podając te niezgodne z rzeczywistością okoliczności nie uczynił on tego celowo. Pomijając upływ czasu świadek mógł błędnie zapamiętać tę okoliczność gdyż po pierwsze wskazywał na zdarzenie, które nie dotyczyło go bezpośrednio zaś po wtóre (co wynika z obiektywnego dowodu z dokumentu – list obecności) czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub 24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy on wykonywał pracę w nocy (tj. od godz. 22.00 do 6.00). Świadek mógł zatem błędnie zapamiętać podane przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.</p>	<p>Zeznania świadka D. J.</p>	<p>Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych – są niezgodne z rzeczywistością gdyż są sprzeczne z obiektywnymi</p>	

dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Zważywszy, iż świadek składała pierwsze zeznania w sprawie bez mała po upływie 6 lat od zakończenia pracy przez B. B. w piekarni (...) Sąd uznał, iż podając te niezgodne z rzeczywistością okoliczności nie uczyniła ona tego celowo. Pomijając upływ czasu świadek mogła błędnie zapamiętać tę okoliczność gdyż po pierwsze wskazywała na zdarzenie, które nie dotyczyło jej bezpośrednio zaś po wtóre (co wynika z obiektywnego dowodu z dokumentu – list obecności) czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub 24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy ona wykonywała pracę w nocy (tj. od godz. 22.00 do 6.00). Świadek mogła zatem błędnie zapamiętać podane

		przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy.	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania świadka J. S.	Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych – są niezgodne z rzeczywistością gdyż są sprzeczne z obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniem świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Zważywszy, iż świadek składał pierwsze zeznania w sprawie bez mała po upływie 6 lat od zakończenia pracy przez B. B. w piekarni (...) Sąd uznał, iż podając te niezgodne z rzeczywistością okoliczności nie uczynił on tego celowo. Pomijając upływ czasu świadek mógł błędnie zapamiętać ta okoliczność gdyż po pierwsze wskazywał na zdarzenie, które	

		<p>nie dotyczyło go bezpośrednio zaś po wtóre (co wynika z obiektywnego dowodu z dokumentu – list obecności) czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub 24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy on wykonywał pracę w nocy (tj. od godz. 22.00 do 6.00). Świadek mógł zatem błędnie zapamiętać podane przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.</p>	<p>Zeznania świadka M. J.</p>	<p>Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych – są niezgodne z rzeczywistością gdyż są sprzeczne z obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci kserokopii list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Zważywszy, iż świadek składał</p>	

		<p>pierwsze zeznania w sprawie bez mała po upływie 6 lat od zakończenia pracy przez B. B. w piekarni (...) Sąd uznał, iż podając te niezgodne z rzeczywistością okoliczności nie uczynił on tego celowo. Pomijając upływ czasu świadek mógł błędnie zapamiętać tę okoliczność gdyż po pierwsze wskazywał na zdarzenie, które nie dotyczyło go bezpośrednio zaś po wtóre (co wynika z obiektywnego dowodu z dokumentu – list obecności) czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub godz.24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy on wykonywał pracę w nocy (tj.. od godz. 22.00 do 6.00). Świadek mógł zatem błędnie zapamiętać podane przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy.</p>	
1.1.2.	Zeznania świadka E. B.	Zeznania świadka były wiarygodne bowiem były rzeczowe, kategoryczne i konsekwentne.	

Świadek nie miała żadnego powodu aby zatajać rozmowę z B. B. o rzekomym nakłanianiu przez D. R. pracowników piekarni do złożenia nieprawdziwych zeznań w postępowaniu przez Sądem pracy gdyby w rzeczywistości taka rozmowa miała miejsce. Wskazać należy, iż z protokołu rozprawy przed Sądem pracy (k.75 akt sprawy) wynika, iż w rzeczywistości B. B. rozmawiała z T. B. (przed terminem tamtej rozprawy) a w trakcie tej rozmowy on zapewnił ją, że będzie mówił prawdę. Ta okoliczność w sposób kategoriyczny podważa zarzuty ferowane przez B. B.. Ona sama była wszak przesłuchana w tamtym procesie jako strona (w trybie art. 304 k.p.c.) 22 stycznia 2015. (k.77-78 akt sprawy). Znała już treść zeznań T. B., gdyż była obecna na rozprawie 2 grudnia 2014r. gdy ten był przesłuchiwany. W trakcie swojego wysłuchania B. B. nic nie powiedziała, jakoby miała wiedzę od T. B. (oraz jego matki E. B.) jakoby D. R. miał

		<p>zapłacić świadkom by składali zeznania na jej niekorzyść niezgodnie z prawdą.</p> <p>Przypomnieć należy, iż składając zeznania w niniejszej sprawie B. B. zapewniła, iż wiedzę taką pozyskała około 2 tygodnie po zakończeniu zeznań przez T. B. w postępowaniu przed Sądem pracy toteż „rozmowa” ta miała się odbyć przed jej przesłuchaniem, które wszak nastąpiło po upływie ponad 6 tygodni od tych zeznań.</p> <p>Okoliczność ta w ocenie Sądu potwierdza wiarygodność zeznań świadka E. B. a wyklucza prawdziwość odmiennych zeznań B. B..</p>	
<p>1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.</p>	<p>Zeznania świadka G. R.</p>	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Fakt, iż świadek czasami widziała B. B. sprzedając rano jagody na targowisku był niewystarczający dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie – w zakresie godzin pracy B. B. w piekarni</p>	

		(...). Wskazać należy, iż z obiektywnych dowodów z dokumentów (list obecności) wynika, iż czasami B. B. pracowała w piekarni wieczorami (m.in. od godz. 20.00 do godz. 24.00).	
1.1.1., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania świadka H. N.	Zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Fakt, iż świadek czasami widziała B. B. sprzedając rano jagody na targowisku oraz wychodząc do pracy około godz.20.00 był niewystarczający dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie – w zakresie godzin pracy B. B. w piekarni (...). Wskazać należy, iż z obiektywnych dowodów z dokumentów (list obecności) wynika, iż czasami B. B. pracowała w piekarni wieczorami (m.in. od godz. 20.00 do godz. 24.00).	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5.	Zeznania świadka T. B.	Zeznania świadka – w zakresie w jakim zapewnił, iż B. B. pracowała w piekarni (...) wyłącznie w godzinach nocnych	

– są niezgodne z rzeczywistością gdyż są sprzeczne z obiektywnymi dowodami z dokumentów w postaci kserokopie list obecności a także wiarygodnymi wyjaśnieniami D. R., M. P. oraz E. W. oraz wiarygodnymi zeznaniami świadków L. B., J. H., R. N. i K. G.. Zważywszy, iż świadek składał pierwsze zeznania w sprawie bez mała po upływie 6 lat od zakończenia pracy przez B. B. w piekarni (...) Sąd uznał, iż podając te niezgodne z rzeczywistością okoliczności nie uczynił on tego celowo. Pomijając upływ czasu świadek mógł błędnie zapamiętać tą okoliczność gdyż po pierwsze wskazywał na zdarzenie, które nie dotyczyło go bezpośrednio zaś po wtóre (co wynika z obiektywnego dokumentu – list obecności) czasami B. B. była w pracy do godz.23.00 lub godz. 24.00 oraz od godz.4.30 a zatem także w godzinach gdy on wykonywał pracę w nocy (tj. m.in. od godz. 22.00 do 6.00).

Świadek mógł zatem błędnie zapamiętać podane przez siebie niezgodne z rzeczywistością okoliczności wskazując, że B. B. pracowała w nocy. Dodać należy, iż składając zeznania na rozprawie świadek przyznał, iż nie wie na którą godzinę B. B. przychodziła do pracy wskazując, iż przychodziła „różnie” – co było zgodne z rzeczywistością.

Zeznania świadka (a następnie wyjaśnienia) złożone w toku postępowania przygotowawczego w zakresie w jakim podał, jakoby D. R. miał nakłaniać go do złożenia zeznań niezgodnych z prawdą przed Sądem pracy były niewiarygodne. Po pierwsze były nielogiczne. Jak wynika z obiektywnych dowodów (list obecności) B. B. pracowała co do zasady w godzinach 5.00 – 13.00 toteż D. R. nie miał powodów by „nakłaniać” go do podania prawdziwych okoliczności. Nadto z treści protokołu

rozprawy (k.75 akt sprawy) wynika, że składając zeznania przed Sądem pracy T. B. podał, że „powódka pracowała raczej na rano” – co było zgodne z rzeczywistością a nie wypowiadał się wówczas, jakoby B. B. nie pracowała w nocy. Po drugie te zeznania zostały zmienione jego konsekwentnymi zeznaniami złożonymi na rozprawie. T. B. podając korzystne dla B. B. okoliczności co do godzin jej pracy w piekarni (...) konsekwentnie zaprzeczał przed Sądem aby kiedykolwiek ten nakłaniał go do złożenia fałszywych zeznań a tym bardziej by oferował mu za to jakąkolwiek korzyść majątkową. Dodał przy tym, iż jest tego pewny na 100 % dodając, iż „gdyby był namawiany do tego to by to pamiętał, bo to jest istotne” (k.426 akt sprawy) – co jest zgodne z zasadami logicznego rozumowania.

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
X	3.1.1.Uniewinnienie	pkt 1 części wstępnej wyroku, pkt I części dyspozytywnej wyroku	D. R.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.			
<p>D. R. był przesłuchany 12 lutego 2015 roku w J. w miejscu zamieszkania w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jako strona – w trybie art. 304 k.p.c. Z treści protokołu wprost wynika, iż nie odebrano od niego przyrzeczenia i nie został pouczony o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 233 § 2</p>			

k.k. warunkiem odpowiedzialności za czyn z art. 233 § 1 k.k. jest, by osoba przesłuchiwana w charakterze świadka została przed przesłuchaniem uprzedzona przez odbierającego zeznania o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania lub by odebrano od niej przyrzeczenie. Jeżeli z wypisu protokołu zeznań, złożonych przez stronę postępowania cywilnego wynika, że nie został on uprzedzony o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań zanim sąd przystąpił do przesłuchania jego jako strony, to ustalenie sądu karnego, że złożyła ona w tym postępowaniu cywilnym fałszywe zeznania jest nieuprawnione (tak wyrok SN z 6 grudnia 2006 r. w sprawie IV KK 391/06, OSNwSK 2006 nr 1, poz. 2376, L.).

Tym samym D. R. nie był podmiotem czynu z art. 233 § 1 k.k. gdyż nie złożył zeznań w rozumieniu tegoż przepisu, toteż nie

<p>wyczerpał znamion czynu z art. 233 § 1 k.k.</p> <p>Tym samym, niezależnie od prawdziwości okoliczności wskazanych w jego przesłuchaniu, Sąd uniewinnił D. R. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 233 § 1 k.k.</p>	
<p>X 3.1.2. Uniewinnienie pkt 2 części wstępnej wyroku, pkt I części dyspozytywnej wyroku D. R.</p>	
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.</p>	
<p>W świetle wyżej ocenionych dowodów Sąd ustalił, że D. R. nie nakłaniał T. B. do złożenia niezgodnych z prawdą zeznań w sprawie o sygn. VII P 19/13 toczącej się przez Sędem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Skoro oskarżony czynu takiego nie popełnił Sąd uniewinnił go</p>	

od zarzucanego mu czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

Niezależnie od powyższego dodać należy, iż B. B. nie pracowała w piekarni (...) wyłącznie w nocy. Wręcz przeciwnie, Sąd ustalił, w oparciu o wyżej ocenione dowody, iż co do zasady pracowała w dzień (w godzinach od 5.00 do 13.00) czasami po południu i wieczorami (do godziny 24.00) ale nigdy w nocy (od godziny 22.00 do godziny 6.00). Warunkiem odpowiedzialności za czyn z art. 233 § 1 k.k. jest zarówno obiektywna nieprawdziwość zeznania, a więc jego niezgodność z rzeczywistością – jak i nieprawdziwość subiektywna, a więc świadomość sprawcy istnienia obiektywnej niezgodności z rzeczywistością. Skoro B. B. nie pracowała „tylko na nocną zmianę” lecz co do zasady w dzień to oczywiste jest, iż D. R. (nawet gdyby przyjąć, że rozmawiał z T. B.) prosząc by zeznał, że

<p>B. B. nie pracowała w nocy nie nakłaniałby go do złożenia nieprawdziwych (niezgodnych z rzeczywistością) zeznań lecz zeznań zgodnych z rzeczywistością – co wykluczało możliwość wyczerpania przez niego znamion czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.</p>	
<p>X3.1.3. Uniewinnienie pkt 3 części wstępnej wyroku, pkt II części dyspozytywnej wyroku E. W.</p>	
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.</p>	
<p>B. B. nie pracowała w piekarni (...) wyłącznie w nocy. Wręcz przeciwnie, Sąd ustalił, w oparciu o wyżej ocenione dowody, iż co do zasady pracowała w dzień (w godzinach od 5.00 do 13.00) czasami po południu i wieczorami (do godziny 24.00) ale nigdy w nocy (od godziny 22.00 do godziny 6.00). Warunkiem</p>	

odpowiedzialności za czyn z art. 233 § 1 k.k. jest zarówno obiektywna nieprawdziwość zeznania, a więc jego niezgodność z rzeczywistością – jak i nieprawdziwość subiektywna, a więc świadomość sprawcy istnienia obiektywnej niezgodności z rzeczywistością. Skoro B. B. nie pracowała „tylko na nocną zmianę” lecz co do zasady w dzień to oczywiste jest, że E. W. zeznając tak na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie wyczerpała znamion czynu z art. 233 § 1 k.k. Tym samym Sąd uniewinnił E. W. od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 233 § 1 k.k.

X3.1.4.
Uniewinnienie pkt 4 części wstępnej wyroku, pkt III części dyspozytywnej wyroku M. P.

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.</p>	
<p>B. B. nie pracowała w piekarni (...) wyłącznie w nocy. Wręcz przeciwnie, Sąd ustalił, w oparciu o wyżej ocenione dowody, iż co do zasady pracowała w dzień (w godzinach od 5.00 do 13.00) czasami po południu i wieczorami (do godziny 24.00) ale nigdy w nocy (od godziny 22.00 do godziny 6.00). Warunkiem odpowiedzialności za czyn z art. 233 § 1 k.k. jest zarówno obiektywna nieprawdziwość zeznania, a więc jego niezgodność z rzeczywistością – jak i nieprawdziwość subiektywna, a więc świadomość sprawcy istnienia obiektywnej niezgodności z rzeczywistością. Skoro B. B. nie pracowała „tylko na nocną zmianę” lecz co do zasady w dzień to oczywiste jest, że M. P. zeznając tak na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie</p>	

<p>prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie wyczerpała znamion czynu z art. 233 § 1 k.k. Tym samym Sąd uniewinnił M. P. od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 233 § 1 k.k.</p>	
<p>X3.1.4. Uniewinnienie pkt 4 części wstępnej wyroku, pkt IV części dyspozytywnej wyroku A. S.</p>	
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.</p>	
<p>B. B. nie pracowała w piekarni (...) wyłącznie w nocy. Wręcz przeciwnie, Sąd ustalił, w oparciu o wyżej ocenione dowody, iż co do zasady pracowała w dzień (w godzinach od 5.00 do 13.00) czasami po południu i wieczorami (do godziny 24.00) ale nigdy w nocy (od godziny 22.00 do godziny 6.00). Warunkiem</p>	

odpowiedzialności za czyn z art. 233 § 1 k.k. jest zarówno obiektywna nieprawdziwość zeznania, a więc jego niezgodność z rzeczywistością – jak i nieprawdziwość subiektywna, a więc świadomość sprawcy istnienia obiektywnej niezgodności z rzeczywistością. Skoro B. B. nie pracowała „tylko na nocną zmianę” lecz co do zasady w dzień to oczywiste jest, że A. S. zeznając tak na rozprawie 9 września 2014r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VII P 19/13 toczącej się przez Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie wyczerpała znamion czynu z art. 233 § 1 k.k. Tym samym Sąd uniewinnił A. S. od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 233 § 1 k.k.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane

z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
6. Omówienie innych zagadnień				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o zmianę orzeczenia takiej instytucji przez stronę.				
7. Koszty procesu				

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
D. R.	pkt V części dyspozytywnej wyroku	Wobec uniewinnienia oskarżonego Sąd stosownie do art.632 pkt 2 k.p.k. ustalił, iż koszty procesu ponosi Skarb państwa.	
E. W.	pkt V części dyspozytywnej wyroku	Wobec uniewinnienia oskarżonej Sąd stosownie do art.632 pkt 2 k.p.k. ustalił, iż koszty procesu ponosi Skarb państwa.	
M. P.	pkt V części dyspozytywnej wyroku	Wobec uniewinnienia oskarżonej Sąd stosownie do art.632 pkt 2 k.p.k. ustalił, iż koszty procesu ponosi Skarb państwa.	
A. S.	pkt V części dyspozytywnej wyroku	Wobec uniewinnienia oskarżonej Sąd stosownie do art.632 pkt 2 k.p.k. ustalił, iż koszty procesu ponosi Skarb państwa.	
Podpis			